

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 233

гр. Благоевград, 02.03.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на втори март през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Катя Бельова
Анета Илинска

като разгледа докладваното от Катя Бельова Въззивно частно гражданско
дело № 20231200500235 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 396 от ГПК](#).

Образувано е по частна жалба на Р. Т., от с.Б.,Община Разлог срещу определение №93 от 26.01.23 г. по гр. д. № 1218/21 г. на РС-Разлог, с което съдът е отказал да допусне обезпечение на предявения иск срещу Община Разлог, с правно основание [чл. 124, ал.1 ГПК](#) [вр. чл.439 ГПК](#). За да отхвърли молбата съдът е приел, че при наличието на изричната разпоредба на [чл. 393, ал. 1 от ГПК](#), искането за спиране на изпълнението е недопустимо. С оглед на това съдът е намерил исканата обезпечителна мярка за недопустима, поради което е отказал да допусне обезпечението.

Жалбоподателят оспорва така постановеното определение на съда.

Съдът, след като обсъди доводите на частния жалбоподател и провери обжалваното определение, приема за установено следното:

Частната жалба е подадена в срок и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обезпечението като способ за защита на субективни материални права се допуска при наличието на визираните в [чл. 391, ал. 1 от ГПК](#) предпоставки: 1/ наличие на обезпечителна нужда, изразяваща се в опасност без допускане на обезпечението да се затрудни или окаже невъзможно осъществяването на правата на молителя по бъдещото решение и 2/ вероятна основателност на иска, тоест представянето на доказателства, въз основа на които да се направи извод, че е вероятно твърдяното субективно право да съществува, както и че същото е накрънено по някакъв начин и това обосновава нужда от правната му защита.

По отношение на определени видове иски законодателят установява забрана за допускане на обезпечение, като ги разграничава в две категории. Първата категория са иски, при които ответникът има особен статут, който изключва нуждата от налагане на обезпечителни мерки. Разпоредбата на [чл. 393, ал. 1 от ГПК](#) предвижда изчерпателно категориите субекти,

срещу които не се допуска обезпечение на иск за парично вземане, между които са посочени и Общините. По отношение на тези категории субекти законът презумира от една страна, че разполагат с достатъчно имущество, от което да се удовлетвори ищеца по бъдещия иск, като същевременно съобразява значимостта на осъществяваните от тях функции. В разпоредбата на [чл. 393, ал. 2 от ГПК](#) е посочена и втората категория искове, по които е недопустимо допускане на обезпечение.

В настоящата хипотеза ответникът по иска е Община Разлог, тоест попада между изчерпателно установените субекти, срещу които не се допуска обезпечение на иска. Нормата е императивна и не позволява отклонение.

Поради изложеното, настоящият състав намира, че не са налице предпоставките за допускане на обезпечение на иска. Обжалваното определение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №93 от 26.01.2023 г. по гр. д. № 1218/21 г. на РС-Разлог.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____